

antifa ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

**ΠΟΛΕΜΟΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΟΒΟ**

ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ · ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29.05.20 · 18:30

autonomeantifa.gr

Είναι πιθανόν, τώρα που το «κακό» πέρασε, να κάνουμε ότι το ξεχνάμε, αλλά η αλήθεια είναι ότι αυτά που μας έκαναν το κράτος και οι τσάτσοι του τον προηγούμενο Μάρτη και τον Απρίλη ήταν πολύ χοντρά.

Πρώτα η ατελείωτη αλυσίδα των απαγορεύσεων: απαγορεύεται η έξοδος από το σπίτι, απαγορεύεται η συνάθροιση, απαγορεύονται οι κοινωνικές σχέσεις. Το μόνο που επιτρέπεται είναι ο κατ' οίκον εγκλεισμός, δεκάλεπτο στο σούπερ μάρκετ και σαβούρες στο ίντερνετ.

Μετά η επίθεση στα μυαλά μας: «αόρατοι» εχθροί, νυχτερίδες από την Κίνα, επιδημίες. Το κράτος και οι μηχανισμοί του οργάνωσαν τη σκέψη, έτσι που εκατομμύρια άνθρωποι πίστεψαν ότι θα πεθάνουν από ώρα σε ώρα.

Στη συνέχεια η τρομοκρατία των ειδικών: λοιμωξιολόγοι και επιδημιολόγοι, επιστημονικά πορίσματα και στατιστικές, ένα κάρο φασίστες με την προβιά του επιστήμονα μας κουνούσαν το δάχτυλο προστάζοντάς μας να βγάλουμε το σκασμό, για να μην πεθάνουν οι «γιαγιάδες», λες και οι γιαγιάδες κινδυνεύουν από μας κι όχι από τους φασίστες επιστήμονες που κανονίζουν τη ζωή και το θάνατο μέσω στατιστικών.

Και τέλος οι μπάτσοι που απέκτησαν νέες εξουσίες πάνω στα τομάρια μας: «πού είναι το χαρτί;» «πού μένεις;» «τί κάνεις εδώ;». Δηλαδή οι ίδιοι μπάτσοι που τόσα χρόνια περιπολούν στις γειτονιές και στις πλατείες μας ελέγχοντας ταυτότητες και ψάχνοντας ποιος είναι κακό παιδί, ανέλαβαν να μας σώσουν από τον ιό. Πλάι τους κι άλλοι μπάτσοι: οι τρελαμένοι μικροαστοί που ρουφιάνευαν όποιον έβλεπαν να κάθεται στις πλατείες, οι υπεύθυνοι των σούπερ μάρκετ που μέτραγαν με τη μεζούρα τις αποστάσεις στις ουρές, οι γιατροί που μας χώριζαν σε «κοινωνικούς» και «αντικοινωνικούς» με κριτήρια που θα ζήλευε και ο Μένγκελε.

Κι όμως! Αυτή η βίαιη αναδιάταξη των κοινωνικών σχέσεων, η μετατροπή των μισθών σε επιδόματα, η αύξηση της εξουσίας των αφεντικών στους χώρους δουλειάς, η επίθεση στην αναπαραγωγή της εργατικής τάξης έγινε, λέει, εξαιτίας ενός ιού! Που γεννήθηκε στην Κίνα και μεταφέρθηκε στην Ιταλία! Όχι αδέρφια! Αυτά που πάθαμε τους δύο προηγούμενους μήνες, αυτά που τραβάμε τα δέκα τελευταία χρόνια κι όσα ακόμα είναι να 'ρθουν δεν έχουν να κάνουν με ιούς και νυχτερίδες· αυτά που μας συνέβησαν κι αυτά που θα μας συμβούν είναι το άμεσο αποτέλεσμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης. Αυτή η κρίση που γίνεται όλο και πιο εμφανής από το 2009 και μετά, συγκαλύπτεται κάθε φορά με όλο και πιο ευφάνταστα σενάρια. Την προηγούμενη φορά το όλο πράγμα είχε εξηγηθεί μέσα από «λαμόγια» που «φάγαν» τα λεφτά! Η αδυναμία μας να αντιληφθούμε τι διάολο μας είχε συμβεί τότε, προσωποποίησε το κακό στον Πάγκαλο, τον Τσοχατζόπουλο, τον Σόιμπλε, στη Μέρκελ. Η αδυναμία μας να αντιληφθούμε τι διάολο είναι αυτό που μας συμβαίνει τώρα κρύβεται πίσω από Κινέζους, ιούς και νυχτεριδόσους.

Φυσικά, από μια άποψη, το όλο πράγμα είναι βολικό. Γιατί, αν αυτό που ορθώνεται απέναντί μας είναι ένας μυστηριώδης ιός, τότε δε μπορούμε να κάνουμε τίποτα, εκτός απ' το να περιμένουμε να πεθάνουμε από κάτι που δεν καταλαβαίνουμε. Το αντίθετό του πάλι είναι εξαιρετικά δύσκολο. Γιατί σ' αυτήν την περίπτωση υπάρχει κάτι που όντως μπορούμε να κάνουμε, μόνο που αυτό το κάτι είναι τόσο τερατώδες, όσο τερατώδες έχει φτάσει να θεωρείται η πολιτική οργάνωση, οι συλλογικές απόψεις, η ταξική ενότητα.

Εντωμεταξύ, όλοι καταλαβαίνουμε ότι το «κακό» δεν πέρασε. Όλοι καταλαβαίνουμε ότι στα χρόνια που θα 'ρθουν, απαγορεύσεις σαν κι αυτές που ζήσαμε δοκιμαστικά, θα επαναληφθούν, πιθανόν με πολύ χειρότερο τρόπο. Όλοι καταλαβαίνουμε ότι στα χρόνια που θα 'ρθουν θα χρειαστεί να ζήσουμε με ακόμη λιγότερα, στην τσέπη και στο μυαλό. Όλοι καταλαβαίνουμε ότι καθώς η καπιταλιστική κρίση καλπάζει, η σωτηρία του κεφαλαίου θα περνάει πάνω απ' τις ζωές μας. Ταυτόχρονα υποψιαζόμαστε ότι θα ξαναφάμε στη μάπα τους ίδιους φασίστες που κυνηγήσαμε σε κάθε γειτονιά και πλατεία το 2012-2015.

Οπότε αδέρφια, όχι! Το κακό δεν πέρασε. Πήρε μικρή αναβολή μέχρι να ξανασκάσει με άλλο όνομα. Εντωμεταξύ χρειάζεται να σκεφτούμε τον εαυτό μας – το παρελθόν μας και το μέλλον μας. Χρειάζεται να έχουμε υπόψη τη δύναμη και την αδυναμία μας. Και να πάρουμε αποφάσεις. Είχαμε τις πλατείες και τον πολιτισμό μας και τις καθημερινές πρακτικές μας. Ακόμα τα έχουμε. Ότι τα χρησιμοποιούσαμε ως λάκκο, για να χώνουμε μέσα το κεφάλι μας σαν τη στρουθοκάμηλο, ότι δηλαδή αρνούμασταν να οργανωθούμε πολιτικά, να καταλάβουμε τον κόσμο όλοι μαζί, να θυμόμαστε όλοι μαζί και να υπάρχουμε όλοι μαζί, ήταν λάθος. Αλλά ήταν κατανοητό. Φοβόμασταν και φοβόμαστε, όλοι και όλες. Δεν φοβόμαστε τον ιό. Φοβόμαστε το κράτος, φοβόμαστε τα αφεντικά μας, και φοβόμαστε ο ένας τον άλλο. Φοβόμαστε αυτό που νιώθουμε πως υψώνεται εμπρός μας.

Καθώς οι καιροί ξεδιπλώνουν την κτηνωδία τους, θα ανακαλύψουμε ότι ο βουβός, μεταμφιεσμένος φόβος, δεν είναι πια βιώσιμη στρατηγική. Θα πρέπει να μιλήσουμε. Θα πρέπει να οργανωθούμε. Θα πρέπει να δείξουμε εμπιστοσύνη αναμεταξύ μας.

